

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2Csp/85/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219202216
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8219202216.2

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Katarínou Krochtovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej I. T., L.. XX.XX.XXXX, J. XXX XX G. XXX, o zaplatenie sumy 174,78 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 28.10.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 174,78 Eur spolu s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 174,78 Eur od 22.05.2018 do zaplatenia. Uplatnil si aj nárok na náhradu trov konania.

2. V žalobe dôvodil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.05.2018 uzavretej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej aj „banka“) a ním ako postupníkom nadobudol voči žalovanej pohľadávku majúcu základ v Zmluve č. 5115770876 zo dňa 07.07.2016, ktorá bola uzavretá medzi jeho právnym predchodcom ako bankou a žalovanou. Na základe tejto zmluvy banka poskytla žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach (ďalej len „VOP“). Žalobca zastáva názor, že zmluva zo dňa 07.07.2016 spĺňa všetky predpoklady podľa § 497 a násl. Obchodného zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa vyjadrenia žalobcu žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa Zmluvy. V čase postúpenia pohľadávky dlh žalovanej predstavoval sumu 256,49 Eur a pozostával z istiny vo výške 174,78 Eur, z riadneho úroku vo výške 44,00 Eur, úrokov z omeškania vo výške 12,71 Eur a z poplatkov v sume 25,00 Eur. Žalovaná po postúpení pohľadávky žalobcovi neuhradila žiadnu sumu. Žalobca uviedol, že v konaní si uplatňuje len nárok na zaplatenie istiny 174,78 Eur s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 174,78 Eur od 22.05.2018 (deň nasledujúci po dni účinnosti postúpenia pohľadávky) do zaplatenia.

3. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadрила.

4. Súd vo veci nenariadil pojednávanie v súlade s ustanovením § 297 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), keďže v spore ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje sumu 1000 Eur. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli zverejnené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke tunajšieho súdu od 03.09.2020 do 10.09.2020.

5. Súd vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi a oboznámil sa s obsahom žaloby, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.05.2018, prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 21.05.2018, zmluvou o kreditnej karte (spotrebiteľský úver) zo dňa 07.07.2016, VOP Slovenskej sporiteľne, a.s. účinnými od 01.01.2015, Produktovými obchodnými podmienkami pre kreditné karty a povolené prečerpania účinné od 01.01.2015, sadzovníkom Slovenskej sporiteľne, a.s. Časť A) fyzické osoby nepodnikatelia účinným od 01.05.2016, výzvou banky zo dňa 12.04.2017, pokusom o zmier zo dňa 12.09.2019, lustráciami žalovanej v príslušnom registri a s tým súvisiacimi listinnými dôkazmi.

6. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že dňa 07.07.2016 žalovaná ako dlžníka uzavrela s bankou Zmluvu o kreditnej karte (spotrebiteľský úver), predmetom ktorej bolo v zmysle č. I. Základné podmienky poskytnutie spotrebiteľského revolvingového úveru s celkovým úverovým rámcom 300,00 Eur, s premenlivou úrokovou sadzbou, ktorá závisí od výšky čerpania celkového úverového rámca ku koncu účtovného obdobia, zníženého o sumy splátok klienta uhradených do najbližšieho dňa splatnosti (uvedené v tabuľke nižšie), výškou minimálnej splátky závislou od schválenej výšky celkového úverového rámca, v tomto prípade 15,00 Eur, RPMN 42,69 %, celkovou čiastkou, ktorú žalovaný zaplatí pri použití uvedených predpokladov a uvedenej RPMN vo výške 361,55 Eur, priemernou hodnotou RPMN 24,34 % ročne, odplatom podľa Občianskeho zákonníka 26,00 % ročne, úrokovou sadzbou pre úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne, s celkovým denným limitom používania kreditnej karty vo výške 300,00 Eur a spôsobom úhrady pohľadávky automatickým odpísaním z účtu.

7. Podľa čl. II. Ostatné ustanovenia, Splácanie úveru, bod 8. predmetnej zmluvy zo dňa 07.07.2016, ak klient pohľadávku banky nespláca riadne a včas, môže banka požadovať najmä zaplatenie úrokov z omeškania, zmluvnej pokuty, znížiť Celkový úverový rámec až na nulu, zablokovať kreditnú kartu alebo kartový účet, odstúpiť od zmluvy, vypovedať zmluvu a poskytnúť informácie o tejto skutočnosti do spoločného registra bankových informácií.

8. Listom zo dňa 12.04.2017 banka oznámila žalovanej, že ku dňu 31.03.2017 je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky vo výške 244,02 Eur. Zároveň banka žalovanú vyzvala, aby dlžnú sumu uhradila do 15 dní od doručenia výzvy. Doklad o tom, že výzva sa dostala do dispozičnej sféry žalovanej žalobca nepredložil.

9. Dňa 21.05.2018 na základe zmluvy o postúpení pohľadávok banka postúpila pohľadávku voči žalovanej zo zmluvy zo dňa 07.07.2016 na žalobcu ako postupníka, čo žalovanej oznámila listom nazvaným Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 21.05.2018.

10. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k uzavretiu zmluvy, Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 2 písm. u) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), na účely tohto zákona sa rozumie odbornou starostlivosťou úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi,

zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti.

13. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

14. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok (ďalej len „zákon o bankách“), Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

15. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

16. Súd považoval za nesporné, a to vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže právny predchodca žalobcu (banka) ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovanou, ktorá je fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia žalovanej v zmluve o kreditnej karte identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom).

17. Súd prioritne skúmal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu v tomto spore, ktorý ju odvodzoval od zmluvy o postúpení pohľadávok.

18. Právna úprava postúpenia pohľadávky je obsiahnutá v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na to, že postupom pohľadávky bola Slovenská sporiteľňa, a.s., a teda banka v zmysle § 2 ods. 1 zákona o bankách, tak postúpenie pohľadávky sa okrem ustanovení Občianskeho zákonníka riadi aj § 92 ods. 8 zákona o bankách. Súd preto musel posúdiť, či boli splnené zákonné podmienky pre postúpenie tzv. bankovej pohľadávky. Zákon o bankách totiž nad rámec pravidiel cesie v Občianskom zákonníku sprísňuje pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty. Súd má za to, že § 92 ods. 8 zákona o bankách neupravuje výnimky z bankového tajomstva, ale upravuje postup veriteľa pri postúpení bankovej pohľadávky na tretí subjekt.

19. Súd konštatuje, že postúpiť bankovú pohľadávku zákon o bankách umožňuje iba 1.) v tej časti, ktorá je po splatnosti, 2.) iba po písomnej výzve na splnenie, 3.) výzva musí byť zo strany banky, 4.) omeškanie napriek písomnej výzve trvá viac ako 90 dní. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý je v omeškaní so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku. Ak zákon hovorí o omeškaní klienta banky so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku, potom sa nesplnená povinnosť musí rozhodne týkať splatných splátok úveru. Citované ustanovenie umožňuje banke postúpiť pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a po tom, čo je následne dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku.

20. Súd považuje za významné poukázať na fakt, že žalobca tvrdil, že žalovaná neplnila splátky v dohodnutých termínoch. Pritom však netvrdil a ani listinnými dôkazmi nepreukázal, naplnenie bodu 8., čl. II Ostatných ustanovení Zmluvy zo dňa 07.07.2016. Totiž ak žalovaná nesplácala splátky riadne a včas, mohla banka okrem iného znížiť celkový úverový rámec na nulu, zablokovať kreditnú kartu, vypovedať zmluvu, odstúpiť od zmluvy a podobne. Žiadnu takúto právnu skutočnosť žalobca netvrdil a listinnými dôkazmi nepreukázal.

21. Z tvrdení žalobcu nie je zrejmé, ako banka v naznačených súvislostiach postupovala a keďže žalobca netvrdil a nepreukázal mimoriadnu splatnosť úveru, resp. ukončenie zmluvného vzťahu výpoveďou, odstúpením etc., nie je možné urobiť záver o tom, žeby predmetný úver bol ku dňu postúpenia splatný.

22. Znenie § 92 ods. 8 zákona o bankách je potrebné vykladať tak, že banka je oprávnená postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškani. Uvedené ustanovenie by banku malo motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom a nemala by len počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne iné sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval. Takéto správanie banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou tak, ako to vyplýva z § 2 písm. u) zákona o ochrane spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou táto kedykoľvek, počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska. Takéto konanie banky by sa priečilo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou (k tomu pozri rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/226/2019 zo dňa 11.12.2019).

23. Okrem už uvedeného je potrebné k veci dodať, že žalobca súdu predložil výzvu zo dňa 12.04.2017, v ktorej banka žalovanú informovala o nezaplatenej pohľadávke vo výške 244,02 Eur a o tom, aby žalovaná pohľadávku banky uhradila do 15 dní od doručenia výzvy.

24. Súd dodáva, že výzva je základným predpokladom pre postúpenie bankovej pohľadávky a musí predchádzať postúpeniu aspoň 90 dní. Táto výzva by uvedením dátumu 12.04.2017 zodpovedala požiadavke dodržania lehoty 90 dní pred postúpením pohľadávky, k čomu došlo dňa 21.05.2018. Samotná výzva bez preukázania, že táto sa mohla dostať do dispozičnej sféry žalovanej sama o sebe nestačí. Žalobca pritom nepredložil súdu dôkaz o tom, kedy bola táto výzva žalovanej odoslaná, resp. doručená. Takýmto dôkazom by mohla byť napr. doručka alebo podací hárok, z ktorého by bolo čitateľné, že predmetnú výzvu banka odoslala žalovanej na poštovú prepravu. Súd zastáva názor, že z dikcie § 92 ods. 8 zákona o bankách jednoznačne vyplýva, že banka musí preukázateľne písomne vyzvať dlžníka na plnenie splatného dlhu 90 dní pred postúpením pohľadávky. Súd zastáva názor, že žalobca hodnoverne nepreukázal, keďže nepredložil dôkaz o odoslaní a doručovaní výzvy žalovanej, že dodržal podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách.

25. V súvislosti s uvedeným súd poukazuje na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28. marca 2018, v ktorom najvyšší súd judikoval: „Podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ)“.

26. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca nepreukázal, že sa platne stal veriteľom uplatnenej pohľadávky voči žalovanej, teda nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitimáciu na jej uplatňovanie a z uvedeného dôvodu súd žalobu zamietol.

27. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Súd žalobu v celom rozsahu zamietol, čo znamená, že úspešnej žalovanej by patril nárok na náhradu trov konania. Žalovaná si však žiadne trovy neuplatnila a z obsahu spisu jej ani žiadne trovy nevyplývali, a preto jej súd nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie

súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.